



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 500/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

248/2011. (VIII. 31.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. október 4-én előterjesztett **panaszát** a 2011. augusztus 31-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt az O. Városi Rendőrkapitánysághoz nyújtotta be panaszát, melyet a Testületnek is elküldött. A Testület ügyintézőjének kérdésére a panaszos 2010. november 11-én írt levelében tájékoztatta a Testületet, hogy az O. városi Rendőrkapitányság előtt ... számon eljárás indult a panasza ügyében. A Testület munkatársa felvette a kapcsolatot az O. városi Rendőrkapitánysággal, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszolt ügyben megszületett az első fokú határozat. A határozat elleni fellebbezésben 2010. december 17-én a panaszos kérte, hogy ügyét a Testülethez tegyék át, illetve a Testület az átvétel mellett foglalt állást. A Megyei Rendőr-főkapitányság – az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat útján – megküldte a panaszt és az ahhoz kapcsolódó valamennyi rendőrségi dokumentumot a Testülethez, amelyet az 2011. február 7. napján érkeztetett.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2010. szeptember 1-én 14 óra 45 perc körüli időben O. város, T. utcában közlekedési balesetet szenvedett. A balesetet követően egy rendőr, P. T. viszonylag hamar megjelent a helyszínen és tényként közölte a panaszossal, hogy a panaszos volt a baleset okozója, ismerje el a felelősségét. A panaszos nehezményezi, hogy mindezt annak ellenére állította, hogy a balesetet - az általa 2010. szeptember 1-jén írt jelentés szerint - nem látta.

A panaszos a baleset után először elismerte a felelősségét, de igazából máig sem érti, miért tette, csak arra tud gondolni, hogy a baleset következtében kialakult sokkos állapot hatására kerülhetett erre sor. Később azonban jelezte, hogy nem ismeri el a felelősségét. Ekkor a balesetben érintett Opel vezetője elvontatta a balesetben szintén érintett Rover típusú gépkocsit annak ellenére, hogy ekkor már mindenki tisztában volt azzal, hogy a panaszos a felelősségét nem ismerte el.

A baleset helyszínére kérkezett rendőrök egyike a balesettel kapcsolatban meghallgatott egy tanút. A panaszos sérelmezi, hogy a tanúmeghallgatás során az eljáró rendőr nem rögzítette azt, hogy a tanú a konyhája ablakából észlelte az általa elmondottakat, pedig a helyszínen a tanú elmondta. Véleménye szerint ezen tény rögzítését a szakszerű intézkedés megkövetelte volna, minthogy azt is, hogy a feljelentésen ne csak a panaszos adatai szerepeljenek, hanem a többi résztvevőé is, azonban az iraton azt a részt üresen hagyták.

A panaszos véleménye szerint az intézkedés során a helyszínen lévő rendőrök közül senki sem ítélte meg pártatlanul a helyzetet. Példaként hozza fel, hogy P. T. annak ellenére gyözködte, hogy ismerje el a felelősségét, hogy nem is látta a balesetet, illetőleg jelentésében a másik félről úgy beszélt, hogy „B.”, mely arra engedi a panaszost következtetni, hogy ismeri a hölgyet, mivel a panaszos tudomása szerint B. név az utónév szótárban nem szerepel, csupán B. vagy B., illetőleg a baleset helyszínén tegeződtek. Megemlíti továbbá a panaszos, hogy amikor az intézkedő rendőr a helyszínre kérkezett, V. T. rendőr is azt állította, hogy a panaszos a hibás még mielőtt a helyszínelést elkezdte volna, majd a helyszínelés is ennek tükrében folyt.

A panaszos álláspontja szerint a hatóság által készített fényképfelvételek sem a pártatlan intézkedést támasztják alá. Miután az intézkedés során észlelte, hogy az nem pártatlanul zajlik, a panaszos az édesapja segítségét kérte, aki a helyszínre sietve több fényképfelvételt is készített, természetesen más, nagyobb szögből, a baleset helyszínéről és az ütközés helyéről. A panaszos szerint a helyszínrajz sem a szakma szabályainak megfelelően készült.

A panaszos kifogásolta továbbá, hogy négyszer járt a rendőrkapitányságon, mire sikerült fénymásolatot kapnia az ügy iratairól.

A panaszos tudomása szerint ezen felül a hatályos jogszabályok arról rendelkeznek, hogy ha a hatóság nem rendel ki szakértőt, a szabálysértési feljelentést nyolc napon belül meg kell küldeni az illetékes hatósághoz, ami a panaszos szerint az ő ügyében nem történt meg.

A panaszos nehezményezte, és a részrehajló intézkedés bizonyítékként értékelte, hogy a feljelentés szerint a baleset másik résztvevője, „C” nem eljárás alá vont személy, pedig a panaszos szerint „C” feltehetően nem tartott megfelelő követési távolságot, ezért ütközött „B”-nek.

A panaszos fontosnak tartotta leírni, hogy a fényképfelvételek tanúsága szerint a Roverben ülő egyik személy lefejelte a szélvédőt, továbbá mindkét személy elmondása szerint sérülést szenvedett, mely arra engedi a panaszost következtetni, hogy a Roverben utazók nem használták közlekedésük során a biztonsági övet, azonban az ellenük indított közigazgatási eljárásnak nyomát sem látta az ügyiratban. Sétélmezi, hogy az intézkedő rendőr intézkedése során nem fényképezte le a Roverben található biztonsági övek helyzetét, melyből szintén meg lehetne állapítani a jogsértést.

A panaszos kifogásolta azt is, hogy az intézkedő rendőr leírta ugyan a feljelentésben, hogy a helyszínen nem sikerült megállapítania a felelősséget, azonban mégis a panaszost jelölte meg a balesetet okozó „A”-nak. A panaszos információi szerint minden kapitányságon van baleseti napló, de a panaszosnak arról nincs tudomása, hogy abban kit jelöltek meg a baleset okozójaként.

A panaszos fontosnak tartotta megemlíteni, hogy P. T. jelentése 2010. szeptember 1-jén készült, azonban – lévén, hogy P. T. aznap nem volt szolgálatban - ezt a panaszos nem tartja életszerűnek, ezért kérte a kapitányságvezetőt, hogy vizsgálta meg, hogy valóban elkészítette-e P. T. a jelentését aznap, vagy azt csak később tette meg 2010. szeptember 1-i dátummal.

Végezetül a panaszos fontosnak tartotta megemlíteni, hogy a biztosítónál történő ügyintézése során megtudta, hogy a Rover típusú személygépkocsi nem rendelkezett érvényes felelősségbiztosítással. A panaszos véleménye szerint az intézkedő rendőrnek egy szakszerű intézkedés lefolytatása során észlelnie kellett volna ezt a hiányosságot.

2) A panaszos 2010. november 23-án küldött leveléből kiderül, hogy a balesetet követően alig pár perc elteltével jelent meg a helyszínen P. T., aki a baleset helyszínére gyalogosan érkezett, bár az általa írt jelentés szerint előtte gépkocsival közlekedett. Amikor a baleset helyszínére ért, bemutatkozott és elmondta, hogy őt P. T.-nak hívják, azt azonban nem mondta, hogy rendőr, és a szolgálati igazolványát sem mutatta be. Civil ruhában volt, így azt, hogy ő valójában rendőr, csak a fénymásolatokból tudta meg a panaszos.

3) A panaszos másolatban eljuttatta a Testülethez a balesettel kapcsolatos, rendőrségtől kapott iratokat, továbbá az édesapja által készített fényképfelvételeket kinyomtatva és CD-n egyaránt, a hozzájuk írt magyarázatokkal együtt. A panaszos

ezen felül megküldte a Testületnek az O. városi Rendőrkapitányság határozatával szembeni fellebbezését is.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőr-főkapitánysághoz, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

A Testület rendelkezésére álló rendőrségi iratok az alábbiakat rögzítették.

1) P. Tímea r. főtörzsőrmester 2010. szeptember 1-jén készített jelentése az esettel kapcsolatban a következőket tartalmazza.

a) 2010. szeptember 1-én 14 óra körüli időben O. Településen, a T. úton közlekedett a R. út irányába, amikor az előtte haladó jármű beleütközött egy balesetet szenvedő gépjárműbe. Ezt követően a r. főtörzsőrmester kiszállt az általa vezetett gépjárműből, és szolgálatba helyezte magát. A balesetben érintett autók a következők voltak: a panaszos által vezetett személygépkocsi, É. B. által vezetett személygépkocsi, és B. L. által vezetett személygépkocsi.

A baleset bekövetkezését a r. főtörzsőrmester nem látta, csak a kész balesetet. A balesetben résztvevők tudomására hozta, hogy rendőr, és segíteni akar. Megkérdezte É. B.-t, hogy személyi sérülés történt-e, amire azt a választ kapta, hogy csak a szája sérült, a mellette ülő barátnője pedig a térdét ütötte be. A két első légzsák kinyílt, a gépjárműben kár keletkezett. A másik féltől, a panaszostól is megkérdezte a r. főtörzsőrmester, hogy történt-e személyi sérülése, amire ő azt nyilatkozta, hogy nem történt.

A baleset résztvevőit többször is megkérdezte a r. főtörzsőrmester, hogy hívjon-e rendőrt a helyszínre, de mind a két fél azt nyilatkozta, hogy nem kérnek rendőri intézkedést, inkább kitöltik a kárbejelentő lapot. A panaszostól is többször megkérdezte, hogy elismeri-e a szabálysértés elkövetését, és hogy rendőri intézkedést igénybe szeretne-e venni, de ő azt nyilatkozta, hogy nem kér rendőri intézkedést, és elismeri a balesetben a felelősségét.

A baleset helyszíne ezt követően lett megbontva abból a célból, hogy az útszakaszon az akadálymentes közlekedés helyreálljon. Az É. B. által vezetett gépjárművet elvontatták a helyszínről, B. L. pedig félreállt a gépjárművel, míg a panaszos által vezetett gépjármű elvontatásához trélerért kértek a helyszínre. A kárbejelentő lap kitöltését elkezdte É. B. barátja, amikor azt mondta a panaszos, hogy nem biztos, hogy

aláírja a kárbejelentő lapot. Állítása szerint sokkhatás érte a balesetben, és azért ismerte el a balesetet. Ezt követően a panaszos telefonon azt a tanácsot kapta egy ismerőstől, hogy kérjen a helyszínrre rendőrt.

A r. főtörzsőrmester ekkor felhívta az O. Városi Rendőrkapitányság ügyeletesét, G. Sz. r. zászlóst, hogy elmondta, hogy baleset történt, ahol a felelősséget először elismerte a panaszos, de a baleset bekövetkezése után kb. fél órával megváltoztatta a döntését.

A helyszínt a r. főtörzsőrmester 14 óra 55 perckor, az ügyeletes tiszt engedélyével elhagyta.

b) 2010. december 2-án P. T. r. főtörzsőrmester – reagálva a panaszos felvetésére – a következőket írta jelentésében. A 2010. szeptember 1-jén történt baleset eseményeit otthonában, a számítógépén írta le, és pendrive-ra rögzítette. 2010. szeptember 3-án reggel 8 óra magasságában a rendőrségen a pendrive-ról áttette, és hitelesítette az iratot a Robot Zsaru Neo rendszerben.

c) A Testület megkeresésére P. T. r. főtörzsőrmester 2011. április 13-án kiegészítő jelentést készített. A jelentésben a r. főtörzsőrmester leírja, hogy a panaszban megjelölt helyen és időpontban a felekkel szemben pártatlanul járt el. A balesetben érintett személyek közül a panaszost ismerte fel a r. főtörzsőrmester, mivel testvére, Dr. S. Cs. r. hadnagy korábban szabálysértési előadó volt az O. Városi Rendőrkapitányságon, és jelenleg a B. Települési Rendőrkapitányságon dolgozik, mint az igazgatásrendészeti osztály vezetője. A balesetben szintén érintett É. B.-t nem ismerte, őt a baleset időpontjában látta először.

A r. főtörzsőrmester továbbá leírja, hogy észlelve a balesetet azonnal megállt a helyszínen, hogy megnézzé, történt-e személyi sérülés, illetve hogy szükséges-e a segítségnyújtás. Így eleget tett az intézkedési és segítségnyújtási kötelezettségének.

A helyszínen a r. főtörzsőrmester tájékozódott, és mivel életmentésre és elsősegély nyújtásra nem volt szükség, eleget téve az azonnali elsődleges jelentés követelményének, felhívta a felettesét, hogy jelentse, hogy szolgálatba helyezte magát a fentiek miatt. Ezután intézkedett a további károk megelőzése érdekében.

Miután jelentési kötelezettségének eleget tett, a helyszínen tartózkodó résztvevőket nyilatkoztatta, hogy szeretnének-e mentőt a helyszínrre, illetve sikerült megegyezniük, vagy feljelentést szeretnének tenni.

A r. főtörzsőrmester leszögezi, hogy a baleset bekövetkezését nem látta, a helyszínrre érkezésekor a felek egyezséget kötöttek, és nem a panaszos, hanem a balesetben érintett másik fél kérte a segítségét a kárbejelentő lap kitöltéséhez. Ezt követően, – mivel a feleknek sikerült megegyezésre jutni, – helyszínt bontott, hogy a forgalmat ne akadályozzák tovább.

A kárbejelentő lap kitöltése közben a panaszos félre vonult, és mobiltelefon felhívta testvérét, Dr. S. Cs.-t. A r. főtörzsőrmester a telefonbeszélgetést nem hallotta, de amikor a panaszoshoz ment azzal a szándékkal, hogy a kárbejelentő lapot a panaszos is töltsse ki, akkor a panaszos azt mondta, hogy most beszélt a testvérelével, és nem hajlandó elismerni a szabálysértést. Mivel a baleset körülményeinek feltárására a r. főtörzsőrmesternek nem állt rendelkezésére megfelelő eszköz, ezért az ügyeleten keresztül a helyszínre hívta a szolgálatban lévő rendőrjárőröket.

2) V. T. r. zászlós 2010. október 15-én írt jelentésében a következőket rögzítette.

2010. szeptember 1-jén az ügyeletes tiszt, K. L. r. zászlós utasította, hogy jelenjen meg a G. és T. utca kereszteződésében, mivel ott baleset történt. A helyszínre küldés időpontjára már nem emlékszik pontosan, de egyéb szolgálati elfoglaltsága miatt végül 15 óra 24 perckor jelent meg a helyszínen.

A panaszost felismerve a r. zászlós tájékoztatta az ügyeletes tisztet, hogy a baleset egyik részese - aki korábban elismerte a felelősségét - az ő élettársának a testvére.

Amikor a r. zászlós a helyszínre érkezett, a panaszos az út közepén lévő gépjárművének helyzetét fényképezgette a telefonjával, így az elsődleges szóbeli meghallgatást - mely az ügygel kapcsolatos tájékozódást szolgálta - nem vele, hanem az út szélén álló többi érintettel kezdte meg a r. zászlós. Ezen meghallgatás során a arról tájékoztatták, hogy a panaszos a helyszín megbontása előtt elismerte felelősségét a baleset okozásáért, és a tanúk is elmondták, hogy látták a balesetet. Ezt követően a r. zászlós közölte a panaszossal, hogy ha a baleset okozásáért a felelősségét elismeri, akkor ez azt jelenti, hogy ő a hibás a baleset bekövetkezéséért. A panaszos ezt követően közölte a r. zászlóssal, hogy mégsem ismeri el a felelősségét.

Ekkor a r. zászlós tájékoztatta a panaszost, hogy ez esetben helyszíni intézkedést és szabálysértési eljárást kezdeményez az ügyben, mivel egyik fél sem ismeri el a felelősségét, és a helyszín bontása miatt (mely a panaszos felelősségét elismerő nyilatkozata alapján történt a r. zászlós kiérkezése előtt, ezzel akadályozva a későbbi helyszíni intézkedést) nem tud állást foglalni a felelősség kérdésében. Ezt követően azonnal megkezdte a helyszíni intézkedést, mely a jogszerűség és szakszerűség jegyében folyt.

A r. zászlós és társa a helyszíni intézkedés során külön-külön meghallgatta valamennyi résztvevőt és tanút, továbbá ellenőrizték a résztvevők és járműveik okmányait, fényképfelvételeket készítettek, kitöltötték a „szabálysértési feljelentés közúti baleset ügyében” című nyomtatványt, és helyszínvázlatot készítettek, valamint a járművezetőkkel szemben szondát alkalmaztak.

A r. zászlós jelentésében külön kiemeli, hogy a helyszíni eljárás során az ügyben a fényképfelvételeket S. K. r. törzsőrmester készítette, aki bünygyi technikus szakképzettséggel és kellő technikus gyakorlattal rendelkezik, és behatóan ismeri a helyszíni fényképezés módszerét és általános követelményeit. Így a baleset helyszínén

készített fényképfelvételek - a r. zászlós véleménye szerint - átlagon felüli mértékben felelnek meg egy anyagi káros közlekedési baleset helyszíni eljárásával kapcsolatos követelményeknek. Sőt, ezen túlmenően messzemenően meg is haladják egy laikus - a rendőri eljárás követelményeit nem ismerő - személy által készített fényképfelvételek minőségét, és használhatóságát.

A szabálysértési anyagba rögzítette, hogy az egyik tanú az ablakból nézte végig a baleset bekövetkezését. Azt, hogy az a lakásának melyik helyiségének az ablakáról van szó, a jelentés írásakor már nem tudta megmondani a r. zászlós, de a tanú akkor és ott megmutatta, hogy melyik ablakról van szó, így a r. zászlós meggyőződhetett arról, hogy onnan a tanú valóban láthatta az esetet.

A jelentésben a r. zászlós kiemeli, hogy a helyszínen lefolytatott rendőri intézkedés mindvégig tárgyilagos és pártatlan volt annak ellenére, hogy a r. zászlóst a helyszínre küldő ügyeletes tiszt mindvégig tudott arról, hogy a baleset egyik résztvevője - a panaszos - az ő élettársának a testvére. A r. zászlós a jelentésében kitér arra, hogy egy, a helyszínre küldött rendőr az intézkedések során mindvégig az ügyeletes tiszt felé tartozik jelenteni, és az ő utasításait kell végrehajtania. Ezért is tartotta fontosnak a r. zászlós külön kihangsúlyozni, hogy az intézkedés során mindvégig figyeltek a pártatlan és tárgyilagos eljárás lefolytatására.

A szabálysértési feljelentésben, melyet a r. zászlós készített az üggyel kapcsolatban a panaszos adatai mellett szerepelnek a másik két balesetben részes autós és a tanúk adatai is.

A helyszínen a r. zászlós minden gépjármű biztosítását ellenőrizte, és még a kötvényszámot is felírta a nyomtatványra. Amennyiben valamelyik autó nem rendelkezett volna biztosítással, akkor a priorálás során az ügyeletes tisztnak közölnie kellett volna, hogy a nyilvántartásban nem lát hozzá adatot.

3) A panaszos 2010. szeptember 30-án rendőri intézkedéssel szembeni panaszt tett a Megyei Rendőr-főkapitányság O. Városi Rendőrkapitányságán, melynek tartalma megegyezik az I. pontban ismertetettekkel.

4) 2010. október 21-én a Megyei Rendőr-főkapitányság O. Városi Rendőrkapitányságán R. R. r. zászlós jegyzőkönyvet vett fel ügyfél meghallgatásáról, ahol a panaszos és képviselője, dr. S. Cs. (*testvér*) voltak jelen. A panaszos kijelentette, hogy a panaszban foglaltakat fenntartja, a helyszínen történt rendőri intézkedés szakszerűségét kifogásolta. Ezenfelül nehezményezte, hogy négy esetben kellett, hogy bemenjen a kapitányságra, mire adni tudtak neki az ügyben készült iratokról fénymásolatot, hogy a biztosítónál megindíthassa az ügyintézkést.

5) V. Sz. r. százados 2010. október 18-án írt jelentésében részletesen beszámol a panaszos szabálysértési ügyében keletkezett feljelentés sorsáról és arról, hogy adminisztratív okok indokolták, hogy a panaszos csak többszöri próbálkozás után kapott igazolást.

6) 2010. október 4-én a Megyei Rendőr-főkapitányság O. Városi Rendőrkapitányság értesítést küldött a panaszosnak a panasa alapján közigazgatási hatósági eljárás megindításáról, majd 2010. november 4-én az eljárás határidejének meghosszabbításáról.

7) 2010. december 1-jén a Megyei Rendőr-főkapitányság O. Városi Rendőrkapitányságán határozatot hoztak a rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásáról, melyben megállapítást nyert, hogy a panasz alaptalan, ezért elutasították.

8) A panaszos 2010. december 17-én fellebbezéssel élt a határozat ellen, és ismételtlen jelezte, hogy szeretné, ha a panaszát a Testület vizsgálná ki.

9) A Megyei Rendőr-főkapitányság az első fokon eljáró szerv vezetőjének határozatát felülvizsgálta, majd 2011. január 6-án megsemmisítette, és az eljáró hatóságot új eljárásra kötelezte.

10) A Testület többszöri kérésére 2011. január 21-én a Megyei Rendőr-főkapitányság O. Rendőrkapitányság a rendőri intézkedés elleni panasz ügyében folytatott eljárását felfüggesztette a Testület állásfoglalásának megszületéséig.

11) É. B. jogi képviselője 2010. október 13-án tett indítványára a Megyei Rendőr-főkapitányság 2010. november 4-én határozatot hozott eljáró hatóság kijelöléséről, melyben az O. Városi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság elfogultság miatt történő kizárására és más eljáró hatóság kijelölésére vonatkozó indítványt elfogadta. Az ügyben a T. Városi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóságát jelölte ki eljáró hatóságként.

É. Beáta jogi képviselője továbbá indítványozta S. Cs., a panaszos védőjének kizárását, mely indítványt a jogi képviselő azzal indokolta, hogy a panaszos védője korábban, 2009-ig az O. Városi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóságánál dolgozott. Az indítvány ezen részét elutasították.

III.

1) A Testületnek elsőként azt kellett értékelnie, hogy a panaszolt intézkedések, illetve eljárási cselekmények közül melyek vizsgálatára van hatásköre.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

a) A panaszos beadványában egy szabálysértési eljárás körülményeit – helyszínrajz, fényképfelvételek, jegyzőkönyv tartalma, tanú meghallgatása, határidő elmulasztása, szakszerűtlen és hiányos helyszínelés - kifogásolta, szabálysértési eljárások jogszerűségének megítélése azonban a fentiekre tekintettel nem tartozik a Testület hatáskörébe, figyelemmel arra is, hogy a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) megteremti az ilyen eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeket (kifogás benyújtása, ügyési törvényességi felügyelet).

A szabálysértési eljárással, az annak során tett eljárási cselekményekkel, illetve a meghozandó határozattal kapcsolatos érdemi, tartalmi kérdéseket a Testület a fentiek alapján nem vizsgálta. A panaszeljárás keretében vizsgálható azonban az alábbiak szerint, hogy a helyszínelést végző rendőrök betartották-e a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét az eljárásuk során.

Az Rtv. fenti rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségszegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra is, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

A IV. fejezetben található 11. § (1) bekezdése szerint ugyanis a „rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”. A 11. § (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül vizsgálhatóvá válik továbbá a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik. E rendelkezés folytán tehát a Testület vizsgálata körébe vonhatja bármely szolgálati beosztásban foglalt rendőri eljárás, fellépés jogszerűségét, függetlenül attól, hogy arra adott esetben nem az Rtv., hanem például a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs.tv.) vonatkozik. Azonban ez a kiterjesztő – és a hatékony jogorvoslat elvével összhangban alkalmazott – értelmezés a Testület

töretlen álláspontja szerint csak abban az esetben érvényesül, ha az adott sérelemre egyéb, hatékony jogorvoslat nem áll rendelkezésre.

b) A panasz azon része, mely szerint a panaszos nem tartja életszerűnek, hogy P. T. r. főtörzsőrmester, - aki aznap nem volt szolgálatban, - a baleset bekövetkezésének napján megírta a jelentését, egy esetleges bűncselekmény (közokirat-hamisítás) gyanúját vetheti fel, melynek megítélése szintén nem tartozik a Testület hatáskörébe.

c) A panaszos kifogásolta továbbá, hogy négyszer járt a rendőrkapitányságon, mire sikerült fénymásolatot kapnia az ügy iratairól.

A Szabs.tv. 47. § rendelkezik erről a kérdésről, mely a következőket tartalmazza: „(1) E törvény alkalmazásában eljárás alá vont személy az, akivel szemben a szabálysértési eljárást lefolytatják. (2) Az eljárás alá vont személy jogosult megismerni, hogy milyen cselekmény miatt és milyen tények és bizonyítékok alapján folyik ellene szabálysértési eljárás. (3) Az eljárás alá vont személy az eljárás valamennyi szakaszában az eljárás résztvevőihöz kérdést intézhet, észrevételeket, indítványokat tehet, a szabálysértési hatóságtól, az ügyésztől és a bíróságtól felvilágosítást kérhet. (4) Az eljárás alá vont személy az ügy iratait az eljárás bármely szakaszában megtekintheti, azokról másolatot kérhet, illetve készíthet. A minősített adatot tartalmazó másolatot a hatóság épületéből nem viheti ki.”. Így a Testületnek nincsen hatásköre a panasz ezen részének elbírálására.

2) A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette a panaszossal szembeni intézkedés jogalapját és annak módját (szolgálati fellépés, részrehajlásmentes ügyintézés)

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a 70/A. §-ának (1) bekezdésében biztosított jogot a megkülönböztetés tilalmához és részrehajlásmentes ügyintézéshez.

a) A Testület először a baleset helyszínén elsőként eljáró P. Tímea r. főtörzsőrmester intézkedésének jogszerűségét vizsgálta.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése rendelkezik a szolgálaton kívüli rendőr intézkedési kötelezettségéről, melyre a helyszínre elsőként érkező rendőr jelentésében kifejezetten hivatkozik is. Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (6) bekezdése bontja ki a feltételeket, amikor kimondja: „a rendőr szolgálaton kívül akkor intézkedik, ha kiképzett, egészséges, nincs szeszes italtól befolyásolt, gyógyszer vagy kábító hatású más szer miatti bódult állapotban, és a) szolgálatban lévő rendőr nincs jelen, és az értesítésével járó késedelem, az intézkedés elmaradása a bűnüldözés érdekeire, az élet- és vagyonbiztonságra másként el nem hárítható hátrányt jelentene, vagy b) a szolgálatban lévő rendőrnek kell segítséget nyújtani. (7) A szolgálaton kívül fellépő rendőr intézkedése jogszerűségének elbírálására, a szolgálatban lévő rendőrről vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A rendőr fellépése előtt felméri, hogy rendelkezésére állnak-e azok az eszközök, amellyel a megkezdett intézkedését eredményesen be tudja fejezni, ha nem, úgy a szolgálati fellépése előtt segítséget kér.”

A Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az intézkedési kötelezettség körébe esik a szabálysértések észlelése is: „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.”

Megállapítható, hogy a balesetről tudomást szerző, szolgálaton kívüli rendőr a „személyi” feltételeknek a panasszal érintett esetben megfelelt, észlelte a koccanást, és magát szolgálatba helyezve a baleset helyszínére ment.

Anélkül, hogy a Testület a baleset körülményeit, az annak okozásáért való felelősséget bármilyen módon vizsgálná (ez a rá vonatkozó hatásköri szabályok miatt nem lehetséges), annyit rögzíteni kíván, hogy a panasz tárgyául szolgáló ügyben felmerült a közlekedési szabálysértés gyanúja, mivel több autó is egymásnak ment a panaszban megjelölt helyen és időpontban, ami általános esetben egyértelműen megalapozza az intézkedési kötelezettséget.

A 2010. szeptember 30-án írt panaszbeadványában a panaszos P. T.-ről úgy írt, mint az eljáró rendőrök egyike, de 2010. november 23-án küldött levelében kifejtette, hogy P. T. amikor a baleset helyszínére érkezett bemutatkozott, azt azonban nem mondta, hogy rendőr, és szolgálati igazolványát sem mutatta meg. Civil ruhában volt, így azt, hogy ő valójában rendőr, a panaszos csak a 2010. szeptember 27-én megkapott fénymásolatokból tudta meg.

Azt a panaszos is leírja, hogy P. T. amikor a helyszínre ért bemutatkozott, és - annak ellenére, hogy a balesetet nem látta - „tényként közölte a panaszossal, hogy ő a hibás, és ismerje el a felelősségét”.

P. T. r. főtörzsőrmester jelentésében leírta, hogy amikor az előtte haladó jármű beleütközött egy balesetet szenvedő gépjárműbe, a r. főtörzsőrmester kiszállt az általa vezetett gépjárműből, és észlelve a balesetet szolgálatba helyezte magát. A balesetben résztvevők tudomására hozta, hogy rendőr, és segíteni akar. Meggyőződött arról, hogy

személyi sérülés történt-e, illetve miután a panaszos először elismerte a felelősségét, és a felek nem kérték, hogy a helyszínre hívjon helyszínelő rendőröket, segíteni kezdett a kárbejelentő lap kitöltésében.

A Testület nem tartja életszerűnek a panaszos állítását, mely szerint a panaszolt esemény helyszínén nem tudta, hogy P. T. rendőr. A panaszleírás szerint a helyszínen megjelenve P. T. bemutatkozott és azonnal intézkedni kezdett, mely intézkedések egy „civil ember” részéről feltétlenül szokatlannak tűnhettek volna. Szintén ezt támasztja alá a panasz azon része, melyben a panaszos kifejezetten nehezményezte, hogy P. T. anélkül, hogy látta volna a balesetet, őt tartotta felelősnek.

Mindezek alapján elfogadva, hogy a balesetet észlelő rendőr a helyszínen ebbéli minőségére hivatkozva lépett oda a balesetben érintett felekhez, - tehát rendőri mivoltának, közhatalmi funkciójának felhasználásával lépett kapcsolatba az érintettekkel, - a Testület P. T. tevékenységét rendőri intézkedésként vizsgálta.

A Testület megállapította, hogy a baleset helyszínén elsőként megjelenő szolgálaton kívüli rendőr a baleset észlelésekor szolgálatba helyezte magát, és így kezdett intézkedni, mely tevékenységét a Testület rendőri intézkedésként vizsgálta.

A Szolgálati Szabályzat 23. § (1) bekezdése alapján a közlekedési baleset helyszínén a rendőr a helyszín biztosítására vonatkozó általános szabályok szerint jár el. (2) Hatáskörébe nem tartozó ügyekben a rendőr a baleseti helyszínelőt értesíti. A baleseti helyszínelő kéréséig a rendőr gondoskodik az elsődleges intézkedések (elsősegélynyújtás, helyszínbiztosítás, tanúkutatás, kikérdezés, kárelhárítás, a forgalom folyamatosságának biztosítása stb.) megtételéről, a kérés után segíti munkáját, elvégzi a rábízott feladatokat (forgalomirányítás, helyszínfelmérés stb.).

A fent ismertetettek szerint az eljáró rendőr eleget tett a Szolgálati Szabályzatban foglaltaknak akkor, amikor miután szolgálatba helyezte magát, meggyőződött arról, hogy történt-e személyi sérülés, illetve hogy szükséges-e a segítségnyújtás. Mivel életmentésre és elsősegélynyújtásra nem volt szükség, eleget téve az azonnali elsődleges jelentés követelményének, felhívta a felettesét, hogy jelentse, hogy szolgálatba helyezte magát. Ezután intézkedett a további károk megelőzése érdekében. A helyszínen tartózkodó résztvevőket nyilatkoztatta, hogy szeretnének-e mentőt a helyszínre, illetve sikerült megegyezniük, vagy feljelentést szeretnének tenni. A balesetben érintett egyik fél kérte a segítségét a kárbejelentő lap kitöltéséhez. Ezt követően, – mivel a feleknek sikerült megegyezésre jutni, – helyszínt bontott, hogy a forgalmat ne akadályozzák tovább. Mivel a panaszos időközben meggondolta magát, és úgy döntött, hogy nem vállalja a felelősségét a baleset okozásáért, a r. főtörzsrőrmesternek nem állt rendelkezésére megfelelő eszköz a baleset körülményeinek feltárására, ezért az ügyeleten keresztül a helyszínre hívta a szolgálatban lévő rendőrkároztókat.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy a r. főtörzsőrmester intézkedése a baleset helyszínén jogszerű volt, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület ezt követően a részrehajlás nélküli intézkedés követelményének érvényesülését vizsgálta.

i) A panaszos kifejtette, hogy véleménye szerint a helyszíni szemlét részrehajló módon, számára hátrányosan folytatták le. Az intézkedés kezdetétől őt állították be a baleset okozójának függetlenül attól, hogy nem látták a baleset bekövetkezését, és amire a helyszínre értek, a baleseti helyszín meg volt bontva. A fényképfelvételeket és a helyszínrajzot is szakszerűtlenül és részrehajlóan készítették el.

A Testület leszögezi, hogy a helyszíni szemle tartalmi vizsgálatára nincs hatásköre. Ennek értékelését a szabálysértési eljárásban kell elvégezni, amelyet a bíróság a tárgyalás tartására irányuló panaszosi kérelem folytán megtesz. A panasz eljárás keretében vizsgálható azonban az alábbiak szerint, hogy a helyszínelést végző rendőrök betartották-e a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét az eljárásuk során.

A helyszíni szemle során az esetleges részrehajlás okán elkövetett eljárási hibák orvoslását a helyszíni szemle eredményének figyelmen kívül hagyása jelenti, amely – az eljárás szakaszától függően – a szabálysértési eljárás megszüntetéséhez, vagy a már meghozott határozat bíróság általi megváltoztatásához, hatályon kívül helyezéséhez vezethet. Ez ugyanakkor csak a szabálysértési felelősség alól mentesíti az érintettet, az esetleges rendőri részrehajlást nem orvosolja (nem eredményez e tekintetben jogkövetkezményt). A Testületnek ezért vizsgálnia kell, hogy a helyszíni szemlével kapcsolatban érvényesült-e az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt azon általános elvi jelentőségű szabály, miszerint a „rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Testület e vonatkozásban elvi élel jegyzi meg, hogy az Rtv. 13. § (2) bekezdésének szóhasználatában az „intézkedés” nem csak az Rtv. V. fejezetében foglalt, illetve a 92. § szerinti intézkedéseket jelenti, hanem általában a rendőri cselekvést. Ezt támasztja alá, hogy a 13. § (1) bekezdése szerint „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.” Az e rendelkezést kifejtő jogszabály, a Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli”. A rendelkezések összeolvasásából világos, hogy a szabálysértések esetén alkalmazható cselekvési formák (köztük a helyszíni szemle megtartása) is intézkedésnek minősülnek a 13. § értelmében, így a 13. § (2) bekezdésében foglalt, részrehajlás nélküli

intézkedést előíró kötelezettség a helyszíni szemlére, illetve más – az Rtv. 13. §-ában, illetve a Szolgálati Szabályzatban megjelölt, intézkedést kötelezővé tévő helyzetekben alkalmazható rendőri cselekvésekre – is vonatkoznak, hiszen az intézkedési kötelezettség törvényi megfogalmazása szerint ugyanis a rendőr a közbiztonságot, közrendet sértő vagy veszélyeztető stb. cselekmények észlelése esetén köteles a jogszabályok által részére biztosított felhatalmazásokkal élve fellépni. Adott esetben ez a szabálysértési vagy büntetőjogi felhatalmazások szerinti eljárást is jelenti, indokolatlan lenne az intézkedési kötelezettséget pusztán arra tekintettel korlátozottan felfogni, hogy bizonyos rendelkezéseket az Rtv., más felhatalmazásokat pedig egyéb jogszabályok rögzítenek.

Az adott esetre alkalmazva ez azt jelenti, hogy a szabálysértési eljárásban az eljáró szerv vizsgálja, hogy tartalmilag a helyszíni szemle során nyert bizonyítékok alapján az eljárás alá vont személy felelőssége megállapítható-e, esetleg az ott rögzítettek más bizonyítékoknak ellentmondanak, szakértői vélemény szükséges a tényállás tisztázásához, stb.; míg a panaszeljáráásban – ettől függetlenül – az vizsgálható, hogy a helyszínelést végző rendőrök eleget tettek-e részrehajlásmentes intézkedési kötelezettségüknek.

Tekintve, hogy a balesetben érintett panaszos testvére rendőr, és erről a tényről a helyszínelő rendőrök az intézkedés kezdetekor már tudomást szereztek, különös körülménnyel kellett vizsgálni, hogy nem történt-e részrehajlás a helyszíni szemle során.

Amint a Testület azt már 188/2010. (IV. 7.) számú állásfoglalásában is jelezte, az elfogulatlanság kérdésének megítélésénél tekintettel van az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára is. Az EJEB a bírák pártatlanságának vizsgálata során alakította ki az ún. szubjektív és az objektív tesztet. A Piersack kontra Belgium ügyben [8692/79 (1/10/1982), A53.] az EJEB különbséget tesz objektív, illetve szubjektív megközelítés között, ez utóbbi esetben a bíró személyes meggyőződését igyekeznek megállapítani, míg az objektív teszt annak a megállapítására szolgál, hogy a bíró eljárása elégséges garanciát nyújtott-e ahhoz, hogy a pártatlanságát illető legitim kételyeket ki lehessen zárni.

Amint az a helyszíni szemlét végző rendőr jelentéséből kiderül, a r. zászlós a helyszínre érkezéskor azt tapasztalta, hogy a baleset helyszínét már megbontották, mivel korábban a panaszos elismerte a baleset bekövetkezéséért a felelősséget. Ezt követően történt meg a helyszínelés lefolytatása.

A helyszín megbontása miatt a felelősség kérdésében nem tudott állást foglalni a r. zászlós, a rendelkezésére álló adatokból és tanúk meghallgatásából csak következtetéseket tudott levonni, a felelősség megállapítására szabálysértési eljárás keretében kerül sor. Az érintettek és tanúk meghallgatása, az érintett járművek okmányainak ellenőrzése, a vezetők szondáztatása, a helyszínrajz és a fényképek készítése, illetve a szabálysértési feljelentés nyomtatvány kitöltése a r. zászlós

jelentése szerint mindvégig tárgyilagos és pártatlan volt annak ellenére, hogy a r. zászlóst a helyszínre küldő ügyeletes tiszt mindvégig tudott arról, hogy a baleset egyik résztvevője, - a panaszos - az ő élettársának, S. Cs. r. hadnagynak a testvére.

A r. zászlós jelentésében külön kiemelte, hogy egy helyszínre küldött rendőr az intézkedések során mindvégig az ügyeletes tiszt felé tartozik jelenteni, és az ő utasításait kell végrehajtania, de a családi érintettség ellenére is a helyszíni intézkedés mindvégig pártatlan volt.

A panaszos testvére és egyben védője, S. Cs. r. hadnagy 2009-ig az O. Városi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóságánál dolgozott, majd a B. Városi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának osztályvezetője lett.

Erre az érintettségre hivatkozva kérte a balesetben érintett ellenérdekű fél, É. B. ügyvédje az O. Városi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság elfogultság miatt történő kizárását és más eljáró hatóság kijelölését. Ezt az indítványt a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője elfogadta, és az ügyben a T. városi Rendőrkapitányságot jelölte ki eljáró hatósággént.

A Testület vizsgálata során nem merült fel olyan körülmény, amely a pártatlanság tekintetében legitim kételyt ébresztett volna. Az a körülmény, hogy az eljáró rendőrök a helyszín megbontása után érték ki a helyszínre, kizárta, hogy egyértelműen állást tudjanak foglalni a felelősség kérdésében. A panaszos előzetesen elismerte a felelősségét, illetve a tanúk és érintettek előadása is egybehangzóan azt valószínűsítette, hogy a panaszos volt a felelős a baleset okozásáért, ezért jelölték meg őt a szabálysértési feljelentésben a baleset okozójaként. A helyszínelés során a rendőrök minden érintettet meghallgattak, a tanú meghallgatásakor az eljáró rendőr meggyőződött arról, hogy a tanú az ablakból ténylegesen láthatta a baleset bekövetkezését, illetve a helyszínen a fényképeket egy olyan rendőr készítette, aki bűnügyi technikai szakképzettséggel rendelkezik, és behatóan ismeri a helyszíni fényképezés módszerét és követelményeit. A helyszínrajz tanulmányozása során sem merült fel olyan körülmény, ami felvetette volna a részrehajló intézkedés gyanúját.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a helyszíni szemle kapcsán nem merült fel ésszerű kétely az intézkedés részrehajlás-mentességével összefüggésben, így az intézkedés nem ütközött az Alkotmány 70/A §-ból levezetett diszkrimináció tilalmába.

ii) A Testület szintén vizsgálata körébe vonta baleset helyszínére érkező P. T. r. főtörzsőrmester intézkedésének vizsgálatát a fenti szempontok alapján.

A panaszos sérelmezte, hogy P. T. annak ellenére győzködte, hogy ismerje el a felelősségét, hogy nem látta a baleset bekövetkezését, illetve a balesetben érintett másik felet „B.” néven emlegette és tegezte, amiből a panaszos arra következtetett, hogy ismerik egymást.

P. T. r. főtörzsőrmester jelentésben leírja, hogy a panaszban megjelölt helyen és időpontban a felekkel szemben pártatlanul járt el. A balesetben érintett személyek közül a panaszost ismerte fel, mivel testvére, dr. S. Cs. r. hadnagy korábban szabálysértési előadó volt az O. városi Rendőrkapitányságon. A balesetben szintén érintett É. B.-t nem ismerte, őt a baleset időpontjában látta először.

A panaszos azon állításával, miszerint a r. főtörzsőrmester „B.” néven nevezte az egyik érintettet és tegezte, amiből valószínűsíthető, hogy ismerik egymást szemben áll a rendőri jelentés, mely szerint a r. főtörzsőrmester a balesetben érintett É. B.-t nem ismerte, a baleset napján látta először. Mivel a tegeződésen és megszólításon kívül a panaszos sem számolt be más olyan információról, ami a r. főtörzsőrmester és É. B. ismeretségét alátámasztaná, és a panaszos is csak vélelmezte az esetleges ismeretséget.

Mindazonáltal a Testület felhívja a figyelmet arra, hogy rendőri intézkedés során a bizalmaskodó megszólítás és hangnem kerülendő, mert felvetheti a részrehajló intézkedés látszatának gyanúját.

A felelősség elismerésével kapcsolatban a r. főtörzsőrmester leírja, hogy a baleset bekövetkezését nem látta, a helyszínre érkezésekor a felek egyezséget kötöttek, és a balesetben érintett másik fél kérte a segítségét a kárbejelentő lap kitöltéséhez. Ezt követően, - mivel a feleknek sikerült megegyezésre jutni, - a r. főtörzsőrmester helyszínt bontott, hogy a forgalmat ne akadályozzák tovább.

A kárbejelentő lap kitöltése közben a panaszos félrevonult, és mobiltelefon felhívta testvérét, dr. S. Cs.-t. A r. főtörzsőrmester a telefonbeszélgetést nem hallotta, de amikor a panaszoshoz ment azzal a szándékkal, hogy a kárbejelentő lapot a panaszos is töltsse ki, akkor a panaszos azt mondta, hogy most beszélt a testvérével, és nem hajlandó elismerni a szabálysértést. Mivel a baleset körülményeinek feltárására a r. főtörzsőrmesternek nem állt rendelkezésére megfelelő eszköz, ezért az ügyeleten keresztül a helyszínre hívta a szolgálatban lévő rendőrfőőröket, majd elhagyta a baleset helyszínét.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a r. főtörzsőrmester a felelősség kérdésének megállapításában nem foglalt állást, mivel a helyszínre érkezésekor a panaszos már elismerte a felelősségét és nem volt vita a felek között ebben a kérdésben. A r. főtörzsőrmester a kárbejelentő lap kitöltéséhez nyújtott segítséget, amikor a panaszos egy telefonbeszélgetés után visszavonta a felelősség elismerésében tett nyilatkozatát, ezért a r. főtörzsőrmester az ügyeleten keresztül a helyszínre hívta a szolgálatban lévő rendőrfőőröket.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy r. főtörzsőrmester intézkedése nem volt részrehajló, így az intézkedés nem ütközött az Alkotmány 70/A §-ból levezetett diszkrimináció tilalmába.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az egyes rendőri intézkedések során alapjogsérelem nem történt, ezért – az Rtv. 93. §-nak (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2011. augusztus 31.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András
testületi tag